

LAKÓMA

2009 november 19.

Csütörtök

Annyi mindent szerettem volna elmondani Nektek!

Azt, hogy szeretünk benneteket, hogy jó látni és érezni a színház szeretetét, hogy már alig vártuk, hogy találkozzunk.

Ezért érdemes tenni nap, mint nap. Ma még a Nap is felragyogott, mert tudta, hogy Felvidék fiataljai találkoznak.

Élvezték az örömet az elvégzett művészi munka után. Valóban ragyogja be a szeretet, megértés és az együvé tartozás gondolata találkozásunkat, mindennapjainkat.

Szeretünk benneteket feltétel nélkül.

Érezzétek magatokat otthon ezen a Fesztiválon!

Boda Ferenc

Foto: Džubák József, 2008

Tíz év színház – tíz év boldogság

Hideg, nyirkos idő volt 1999 novemberében, amikor Királyhelmeceen először találkoztak a falusi színjátszás szerelmesei. Tíz éve már ennek, s bizony az ott tapasztaltak alapján nem sok jót jósoltam a fesztiválnak. Szerencsére, bár a helyzet Királyhelmeceen a mai napig sem változott, a fesztivál Szepsiben és Buzitán életképesnek bizonyult, s az elmúlt tíz év alatt igazi mozgalommá fejlődött. Az akkor négy csoport mára igencsak felduzzadt, s ha nem is készül el mindegyik egy-egy előadással évente, a többség folyamatosan működik, s talán némi szakmai fejlődés is kimutatható. Annak idején ugyan reménykedtem abban, hogy idővel egyes csoportok a Jókai Napokra is eljutnak, de ez hiú ábrándnak bizonyult. De sebjaj, sokkal

fontosabbnak tűnik ma már, hogy létrejött egy nagy család, amely azokon a helyeken is őrzi az anyanyelvét, ahonnan a pedagógusok, a papok és a politikusok elkoptak. Létrejöttek olyan csoportok is, ahol a próbák szünetében talán egymás között szlovákul beszélnek, de az előadáson már ékes magyarsággal szólalnak meg. De a fesztivál mindent megtett azért is, hogy elkerülje a belterjességet, s ha szakmai tanfolyamokra nem is maradt idő (az idén már ez is változik), a vendéglőadásokból volt mit hazavinni. S ne feledkezzünk meg a különböző kísérőrendezvényekről sem, a díszítőkiállításról, a borkóstolóról, s Gecse Attila jóvoltából évente nosztalgiazhatunk is. S hogy mennyire fontos lett a rendezvény a helyieknek, arra

bizonyíték az is, hogy szobrot állítottak Egressy Béninek, akiről pár év után a fesztivált elnevezték.

Nem titok, jómagam már tavaly bejelentettem, hogy búcsút intek a fesztiválnak, tíz év ugyanis jelentős idő egy fesztivál életében, s bár még nem érte el az emberi léptékkal felnőttkort jelző tizennyolcadik évet, úgy gondoltam, hogy megáll már a saját lábán, s olyan emberek veszik át a stafétát, akik hasonló lelkesedéssel pátyolgatják, mint tettem én az elmúlt évtizedben.

De azért vendégként természetesen itt vagyok, s várom a találkozást mindazokkal, akik az elmúlt években részesei voltak ennek a fesztiválnak, ennek a mozgalomnak, az életemnek.

Juhász Dósa János

Fesztivál napló

Szerda, november 18. – Kassa

Dolgozom. Pontosabban dolgoznék. Ha nem azon járna az agyam, hogy mit fognak művelni a csécsi asszonyok az infúziós állvánnyal csütörtök este, hány, nevetéssel kapcsolatos izmomat mozgatják majd meg a nániaiak, milyen megrázó élményben részesíthet a Zsákszínház, milyen tökök fordulatok hangzanak majd el a díszítőkiállítás megnyitóján, és vajon hány ismerőssel találkozom majd a kultúrház folyosóján, és hányszor álok meg lőtás-futásomban egy-egy rövid szóváltásra, sebességemet, hatékonyságomat csökkentendő, ám lelkesedésemet, jókedvemet növelendő... Mindezek ömlesztve jutnak eszembe, és sem időbeli sorrend, sem logikai összefüggés nincs kósza gondolataimban. Van viszont biztos fogalom, mely köré mindez kapcsolódik: fesztivál. Fesztivál! Végre eljött a nyirkos-ködös november, az év legszebb

hónapja, melyben találkozunk: a királyok (Vágkirályfa és Királyhelmece) csakúgy, mint a nemesek (Ócsa), és a más rétegekbe tartozó, illetve azonosíthatatlan többiek (ugye, ne filozofáljunk testrészeinkről, mint pl. Fülök, se a káros szenvedélyeinkről, mint Szesz-ta...). Csak örüljünk egymásnak, neked, nekem, régi, kedves, évente visszatérő bumeráng-csoportjainknak, többévenként idezarándokló, meg-megújuló csoportjainknak, vadonatúj vagy itt-még-soha-nem-járt-most-mégis-eljövő csoportjainknak. Örüljünk. Mindenkinek. No de miért van még csak szerda? Csütörtököt! Nem mondani, csak megélni. És pénzteteket és szombatot. És Szepsit és Buzitát. Most azonnal.

Csütörtök reggel, november 19. – Kassa

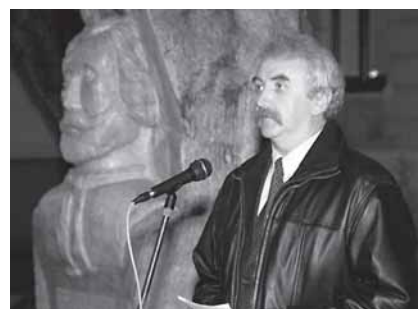
Az útításka bepakolva. A Lakomás anyagok részben előkészítve, CD-re

írva, a futó ötletek cetlizve. Az autó (majdnem) tele tankkal útra kész. Én is az lennék, ha nem lenne még délelőtt egy rakás sürgős munkaügyi elfoglaltságom. A munkanapom és a fesztivál kezdete között nagyjából egy órám van, (annak felét sofőrként töltöm Szepsi felé menet), hogy tol-mácsból és fordítóból átváltozzam részint karnaggyá, aki a koszorúzáson a zenei aláfestést szolgáltatja Egressy Béni szobránál, részint Lakoma-szerkesztővé, aki irományokkal látja el a remélhetőleg nem csak küllemében színes fesztivál-lapot, részint a rendezvény egyik médiapartnereinek szemévé és fülévé. Érdekes napnak nézek elébe. Sűrű délelőttel, még sokkal sűrűbb, átváltozásos, multifunkciós délutánnal és nagyon érdekes estével. Hát akkor vágjunk bele!

Kozsár Zsuzsanna

Szoborkoszorúzás

A fesztivál első napján, csütörtökön, a megszokott hagyományhoz híven megkoszorúzták a rendezvény névadója, Egressy Béni szobrát. Köszöntőt mondott Kötles László parlamenti képviselő és közreműködött az Egressy Béni Vegyeskar.

Fotó: Džubák József

A siker titka: Marika!

Emlékeimben kutatva, egy 20 évvel ezelőtti kép villan be. Szülőfalum színpadán egy hosszú barna hajú, barna szemű kislány verset szaval. Nézem őt, látom szemeiben a ragyogást. Ez a ragyogás ma is látható. A színház iránti szeretet ma is megcsillan szemeiben, nem halványult el ennyi év után sem.

Ez a kislány azóta felnőtt nő és édesanya lett.

Ma itt, Mics Károly-díjjal tüntetik ki.

Gyermekkorát és mindennapjait egy Garam menti kis faluban, Nánán élte és éli, ahol a színjátszásnak nagyon régi hagyományai vannak. A színház szeretetét otthonról hozta. Már fiatalon felébredt szívében a vágy, hogy neki is megkéne próbálnia. A gondolatot tett követte, és 13 évvel ezelőtt létrehozta a Nánai Színjátszó Csoportot.

Meséken kívül néptáncsal, különböző irodalmi összeállításokkal próbálkoztak, ezt követték a rövid jelenetek és a komolyabb darabok, melyekkel eljutottak számos helyre Komáromtól Szepsziig, és a határon túlra is. Több díjjal jutalmazták a csoport fellépéseit, csak itt, a fesztiválon 4 nivódíjat, 4 földíjat, 3 rendezői díjat és 13 egyéb díjat kaptak. Kevesen lehetünk itt olyanok, akik ne láttunk volna néhányat az általa rendezett, nagyszerű darabokból. Többek között:

- A nyúl
- Első vizit
- Képzelt beteg
- Mirandolina
- Lavotta úr utolsó szerelme

- Majomszínház
- Pygmalion
- Paraszttrefák

Felejthetetlen élményben volt mindig része az itteni közönségnek is. Önfeledt játékkedv, bátor gondolkodás, változatosság jellemezte a rendezéseit. Halk, szelíd eleganciával, biztos izléssel, nagyszerű tehetséggel és hatalmas lelki erővel áldotta meg a Teremtő. Minden alkalommal, mikor idejövünk, a nánaiak elvarázsolnak bennünket, és ezt a varázslatot hazavisszük. Ez az ő érdeme is, meg azoké a fiataloké, akiket meggyőzött a színjátszás iránti elkötelezettségére, a maga gyengéd és óvatos irányításával, bölcs meglátásaival. A szereplők még sokáig a lelkük mélyén fogják hordozni az együtt átélt próbák, fellépések varázsát, a közösségi alkotómunka összetartó, eggyé forró erejének megtapasztalását. Hogy mit mondanak róla a fiatalok?

„Sokáig válogat, és semmit sem bíz a véletlenre. Bár mi tudjuk, mindegy, mit választ, az ő kezében úgyszólván jó előadás lesz belőle. Őszinte, de sohasem sértő. Határozott, de nyitott mások gondolataira. Nagy szíve van, türelmes.“ Egyszer hazafelé mentek Szepsziből, és a buszon az egyik fiú megkérdezte: „Mi lehet a sikerünk titka? Nem is vagyunk annyira jók!” Valaki megfordult, és azt mondta: „Marika!”

A kínaiak azzal tisztelik meg a számukra rokonszenves embereket, hogy idősebbnek mondják őket a koruknál.

Ezzel jelzik, hogy bölcsnek és élettapasztalatukban gazdagoknak tartják őket. Ezt gondolom róla én is, annak ellenére, hogy nyomatékosan megkért, ne áruljam el, hogy már 31 éves. Ha ebből levonjuk az elmúlt 13 évet, már nagyon fiatalon színházat teremtett.

Mindenkinél gazdagabb az, aki megosztja másokkal szellemi és lelki vagyonát, aki boldog, ha a legjobb tudása szerint alkothat, békésen létezhet és munkálkodhat. Cserébe szeretetet, tiszteletet és elismerést kap. Mindannyiunktól... Az előadások nagy sikere adjon olyan erőt és lelkesedést, hogy még sokáig folytathassa a megkezdett munkát.

Isten tartsa meg erőben, egészségben még sokáig!

Mgr. Nap Georgina

(Interjú a díjazottal a lap holnapi számában olvashatnak)

Nánai Színjátszócsoporthoz

A tavalyi 10 jubileumi fesztivál után idén a Nánai Színjátszócsoporthoz kis magánjubileuma van az idei fesztiválon, idén tizedszer vagyunk jelen.

Az elmúlt évek alatt volt jobb és rosszabb szereplésünk, de sose tértünk még haza csalódottan. S minden évben újra, meg újra várjuk a novembert, készülünk lelkesen.

A csoportunk tizenhárom éve működik, az első, még Királyhelmecezen rendezett fesztiválon mérettük meg magunkat először, csiszolódtunk a fesztiválal együtt. A csoport fiatal tagjaiból, iskolásaiból az évek alatt dolgozó, családos felnőttek váltak, egy új generáció alkotja mára már a csoportot, akik már a Szepsziről szóló regéken nőttek fel. Ha új ember jön a csapatba, már megy is a regélés, hogy „várjál csak, majd meglátod, milyen jó Szepszibe”. A falubeliek ősszel ha meglátnak

bennünket a kultúrház felé igyekezve, általában furcsának tűnő, kellékekkel való dolgokkal, megjegyzik: „Már készültök Szepszibe?”

Szepsi egész ősszel jelen van a levegőben, fura, de azok az emberek, akik körülvesznek bennünket, de még sosem jártak itt, azoknak is elvisszük a szellemiségét, a légkört, a lelkületét, egy darabot a fesztiválból, egy darabot Szepsziből, egy darabot abból a szeretetből, amit az itteni emberektől, a szervezőktől, szereplőktől kapunk.

Az idén E. Labiche: Gyilkosság a Maxime utcában című komédiáját hoztuk el Önöknek, amely két régi osztálytárs átmulatott éjszakája utáni nehéz napját tárja elénk. Bonyodalom bonyodalom hátán, fűszerezve egy kis titokzatossággal, s pár csepp félreértéssel.

Juhász Mária

Dísztükiállítás

Mielőtt elkezdénem a dísztükiáról szóló mondókámat, szeretnék köszönetet mondani azoknak az embereknek, akik elhozták e kiállításra termékeiket.

Falusi ember lévén tudom, hogy a kerti munka nem olyan könnyű és egyszerű, ezért csak gratulálni tudok, hogy ilyen sok dísztükit sikerült ezen az esztendőn kitermelniük. (Úgy látszik a gazdasági válság nem terhelte meg a dísztükiók mennyiségét és formáit sem).

Szeretnék önökkel néhány gondolatot megosztani e növény életéről, fejlődéséről, hisz minden kiállításnak kell, hogy legyen valami tanulsága, üzenete.

Vajon mit is üzenhet nekünk egy dísztükiállítás?

E növény is csak egy egyszerű magból nőtt ki, mint sok más növény a földön. A magot betesszük a tápláló földbe, majd gondos termesztése következik. Amikor már elég nagyra megnő, elindul "felfedező útjára". Megkeresi magának a legjobb kapaszkodókat, és letelepszik a számára legmegfelelőbb helyre. A természet mesterien formálja a végső szépségére, hogy az ember minden éven rácsodálkozhasson és gyönyörködhesse e remekművekben.

A természet a legnagyobb művész, s olyannyira tökéletes, hogy mi csak tanulhatunk tőle. Vonatkoztatni lehet e növény fejlődését az emberre is. Csak gondoljunk vissza a születésünk utáni fejlődési szakaszokra. Kicsi korunkban ápolásra, nevelésre szorultunk, majd nagyobbacska elindultunk a saját felfedező utunkra (amit néhányan még

Fotó: Dzubák József

ma is járunk). Életünkben keressük a különféle kapaszkodókat, (barátainkat, ismerőseinket, kollégáinkat és párunkat), hogy helyünk az életben a lehető legbiztosabb helyen legyen. Ezek után a külső és belső hatások formálnak bennünket olyanokká, amilyeneknek mások is látnak és ismernek bennünket. Életünk vége felé mi már külsőleg nem pompázunk a szépségünkben, és nem is gyönyörködnek bennünk, viszont a belső értékek annál szebbek és fontosabbak. Ezek az értékek és tapasztalatok azok, amiket át kell, hogy adjuk az új generációnak, hogy a tudás, a nevelés folytonossága ne szakadjon meg.

Miért ebbe az irányba kalauzoltam önöket? Mert, mint ez a kiállítás, a színjátzófesztivál is egy magból, egy ötletből jött létre. Tudomásul kell vennünk, hogy mi, az emberek felelősek vagyunk a magunk és környezetünk fejlődéséért, a tudás, a kultúra átadásáért, hogy szép és esztétikus világban élhessünk. Úgy, ahogy e szép dísztükiók is csak jól táplált talajból tudnak sikeresen elindulni a „felfedező” útjukra, úgy mi is csak egy jól egymásra épülő kultúrából és gazdag hagyományokból érhetjük el célunkat az életben, a világban.

Mi is lehet e kiállítás üzenete? Ez a sokszínűség és formáság jellemezheti a mi lelkünket is, csak el ne felejtsük, hogy a végső formát ugyan úgy a köz fogja megcsodálni és bírálni.

Kérem, ennek szellemében tekintse meg a természet mestermunkáit, és kívánom, hogy szép esztétikai élmennyel távozzanak e kiállításról.

Kupec Mihály

Visszapillantás az előző fesztiválokra

- Gecse Attila képei

Tisztelt megjelentek!

Engem ért az a megtiszteltetés, hogy Gecse Attila elmúlt fesztiválok idézõ fotókiállítását megnyissam, amely felöleli az Egressy Béni Országos Színház Fesztivál 11 évét.

Boda Feri megkért, rövid legyek. Gondoltam, ez az egy mondat talán elég rövidnek bizonyul, ám ma, megállva a lencsevégre kapott pillanatok megörökítő fotók előtt, majd lelki szemeim előtt látva Attilát, ahogy betoppan a kultúrház irodájába (tavaly történt az eset) segélykérõ tekintettel lábán az elfeslett kedvenc nadrágjával, (amit Danko Jolika röptében meg is javított varrógépén) – úgy éreztem, méltatlan lenne ehhez a tisztaszívû, nadrágjához, fotóihoz, az élet érdekes pillanataihoz ragaszkodó emberhez, ha nem bővíteném ki a bevezetõ mondatot néhány gondolattal, remélve, hogy ezt Önök nem veszik tõlem rossz szívet.

Fotó: Dzubák József

Szóval: Szeretem azt, aki gyűjt. Naponta van öröme. Megnézi gyűjteményét, gyarapítja, ápolja, gondozza, megmutatja barátainak, ismerõseinek. Tisztelem a bélyeggyűjtõket, a rovargyűjtõket, és azokat, akik címkéket, képeslapokat, érdéket gyűjtenek. Bármit. Önök mit gyűjtenek?

Gecse Attila pillanatokot gyűjt. Szívet teli pillanatokat. Azt is mondhatnám: szívet gyűjt. A szív jelkép. Az embert jelenti. Az embert, aki mosolyog, aki játszik, aki húséges, aki örül, ha észreveszik, akiben a tehetség egy szóra kinyílik, - aki megnyílik. Szerencsétlensége az embernek, hogy a jót, a szépet sokszor szégyelli. Rejti, mint kagyló a gyöngyét. De ha feltörik, - no ezt a pillanatot örökíti meg

a mûvész, a fotós. A pillanatot, amely soha vissza nem térõ, a pillanatot, ami megismételhetetlen. Gecse Attila szívet gyűjt. Arcokat, szemeket, benne égõ tüzet, pillanatosokat, érintéseket gyűjt. De Attila! Ebben az embertelen korban? De õ abban a pillanatban vakujával jelzi: Ne hidd el, csak nézz önmagadba, nézz a mások tekintetébe, tisztán, s meglátod az Embert. Csak annyi idõt fordíts embertársaidra, mint a gyűjtõk gyűjteményeikre. Kincseid lesznek. Melynek értéke a sok – sok személyes öröm. Ez ilyen egyszerű.

S hogy mi a lényege ennek a kiállításnak?
A lényeg az elmesélhetetlen. Mondja a költõ, majd folytatja:

*A lényegét csak megérezni lehet.
Leírhatatlan, kimondhatatlan,
Mint levélhullásban erdõk bánata,
Bújócskás völgy ölében a haza.
Vetésben remény, moccanás a magban,
Kottasorokban rabul ejtett dallam,
Két összekulcsolt kézben az ima,
Remekmûvekben a harmónia,
Részekben álma az egésznek,
És mindenben a lényeg,
a rejtõzködõ, ami sosem látszik,
de a lélekhez szelídült anyagban
tündöklõen ott sugárzik.*

Kedves Attila!

Családi okokból kifolyólag nem lehetsz itt.
De fotóidon keresztül itt vagy velünk. S engedd meg, hogy a nevedben is hadd kívánjak a fesztivál minden résztvevõjének

*Hitet, kedvet,
Szerelmeket, hû türelmet.
Utakhoz fényt, csodát, álmot,
Békességes boldogságot.
Magyar szót és égre kéket,
Emberarcú emberséget,
Szép szereplést, bátorságot,
A zsúritól igazságot.
Daltól derûs jobb világot.*

*Kézfogásos tiszta csöndet,
És mosolyból minél többet!*

NEVRLÉ MRLE

vendég

A Nevrlé mrle csoport a kassai Bernolák utcai művészeti alapiskola mellett működik. Tagjai olyan fiatalok, akik kiskoruktól foglalkoznak művészeti tevékenységgel. Előadott darabjuk **Hirdetés** (Inzerát) címmel a kezdeti próbálkozások után a harmadik nagyobb ívű előadásuk, ezt megelőzően a római Plautus egyik drámáját, az Amfitriont, majd Gogol két művét dolgozták fel. A Hirdetés saját alapanyag, melyben egy ügyetlen, ám kedves hirdető megfelelő barátnőt keres. Az egyes helyzeteket a házasságra vágyó nők karaktere határozza meg. Ez a konverzációs komédia az esős-ködös novemberben született, ezért vidám és vicces

szeretne lenni. Második részében, melynek címe **Így rajzolják az orgonát**, igazi mexikói teleregényes atmoszférát teremtenek a színjátszók a közönség örömeire. A Hirdetés a **Színházi Terebes (Divadelný Trebišov)** versenyen második helyet ért el, **Katarína Michnovát** pedig a legjobb színészi alakítás díjával jutalmazták. A színészek nagyszerűek, a teljesítmény remek, a csapat összehangolt, a többről a nem tökéletes író-rendező tehet.

vendég

ZSÁKSZÍNHÁZ

Az idén 30 éves Zsákszínház méltó folytatója a nagy hagyományokkal rendelkező füleki színjátszásnak. Az elmúlt 30 évben nemcsak a szlovákiai magyar közösség ismerhette meg munkájukat, művészetüket, hanem a magyarországi, az erdélyi a horvátországi közönség is. A számtalan fődíj, nivódíj és alakításdíjak az idén is bővültek, hiszen a Zsákszínház a 2009-es Jókai Napok fődíjasa és egyéb más díjak tulajdonosa. Méltán jegyzik őket határon innen és túl, s értékeli a színházi tevékenységüket. Most Martin McDonagh művei nyomán mutatják be a társulat szerkesztésében **Az elveszett erkölcsök** című kamaradramát, amelyet Dr. Mázik István és Nagy András rendezett. Az előadás megtekintését kizárólag felnőtt nézőink számára ajánljuk, hiszen képi- és hanghatásai megzavarhatják kedves nézőink nyugalma. Az előadáshoz jó szórakozást kívánunk.

Csécsi Éneklő és Hagyományörző Csoport

A Csécsi Éneklő és Hagyományörző Csoport 1989-ben alakult. Rendszeres résztvevői a Csemadok járási és országos rendezvényeinek.

Az Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztiválon negyedik alkalommal vesz részt a csoport. Minden alkalommal saját összeállítást adunk elő. Tavaly három generáció történetét meséltük el, idén pedig a csécsi orvosi rendelőbe kalauzoljuk el a nézőket.

A csoport vezetője Snyír Mária.

Szomotor

Bodrog-parti településről, Szomotorról érkeztek, és már negyedik alkalommal mutathatják be a Kéknefelejcs hagyományörző csoport műsorát. Azon fájóknak, hogy Bodrogköz szokásait, beleértve vidékük dalait és táncait, felevenítek és megőrzik. Bár a csoport tagjainak száma évről évre változik, de büszkéek arra, hogy több korosztály is képviselteti magát a csoportban.

A morzsolás, tollfosztó és a szüreti hagyományok után aratási műsorral készültek.

Az aratás mindig is fontos tevékenység volt a helyi emberek számára. Az aratás befejezésekor az aratók koszorút kötöttek, és azt ünnepélyes menetben a gazda elé vitték. Az aratást megvendéglés és táncos multság fejezte be. Ezt a régi szokást szeretnék most önöknek felidézni.

Mics Károly az ipolynyéki színikör vezetője és rendezője volt hosszú évekig. 2004-ben a népi színjátszás hagyományainak ápolásáért életműdíjat kapott a VI. Egressy Béni Színjátzófesztiválon. A díjnak ekkor még nem volt neve. Egy szomorú esemény járult hozzá, hogy az életműdíj elnevezése megváltozzon: Mics Károly nem sokkal

később bekövetkezett, váratlan halála. Mics Károly, az életműdíj első birtokosa az ipolynyékiek és a fesztiválozók szívében mindörökké megmarad, csapata tovább járja az utat, melyet még az ő segítségével kezdett el. Keze közül hivatásos színészek is kikerültek, legismertebb a lánya, Mics Ildikó, aki sokáig játszott a kassai Tháliában, később Komáromban is vendégszerepelt. Jelenleg Budapesten játszik kisebb szerepeket, és sokat szinkronizál.

CSEMAKOK BUZITAI ALAPSZERVEZETE
CSEMAKOK KASSA – KÖRNYÉKE
TERÜLETI VÁLASZTMÁNYA
KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

20⁰⁰ órai kezdettel a buzitai kultúrházban

megrendezi a hagyományos
ERZSÉBET és KATALIN
balyus bálját
melyre tisztelettel meghívja
Önt és b. családját
Zene: **VIKTÓRIA** együttes

XI. EGRESSY BÉNI ORSZÁGOS SZÍNJÁTSZÓ FESZTIVÁL

2009. november 19 – 21.

2008. november 20. (péntek)
Szepsi – kultúrház

09⁰⁰

Színjátzók iskolázása

12⁰⁰

10³⁰

NEVRLÉ MRLE – ZUŠ Bernolákova 26, Košice
Miroslava Lauffová: Inzerát
Rendező: *Miroslava Lauffová*

14⁰⁰

NEFISZ – Nemesócsa
Arany János: Toldi – ahogy mi látjuk
Rendező: *Csorba István, Csorba Nóra*

15⁰⁰

KISVERÉB – Szeszta
Július Barč – Ivan: Húsfőzések
Rendező: *Abosi Anna, Abosi Sándor*

16¹⁰

Féktelen komédiások – Vágkirályfa
Pofon és kész!
Rendező: *Forró Attila*

17¹⁰

KGST - Kassa
Slavomír Mrozek: Özvegyek
Rendező: *Bodon Andrea*

19³⁰

BODROGKÖZI SZÍNJÁTSZÓCSOPORT – Királyhelmec
Goldoni - Kiss Csaba: A legyező
Rendező: *Illésné Popáňa Irén*

22⁰⁰

A bemutatott versenyelőadások értékelése a kultúrház nagytermében

TÁMOGATÓK ÉS MÉDIAPARTNEREK

A FESZTIVÁL FŐRENDEZŐI:

CSEMAKOK KASSA – KÖRNYÉKE TERÜLETI VÁLASZTMÁNYA
CSEMAKOK ORSZÁGOS TANÁCSA – POZSONY

A FESZTIVÁL TÁRSRENDEZŐI és TÁMOGATÓI:

B-A-Z MEGYEI KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS IDEGENFORGALMI INTÉZET – MISKOLC
KERÜLETI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT – KASSA
KAZINCBARCIKA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA – KAZINCBARCIKA
SZEPSI VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
BUZITA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA
CSEMAKOK SZEPSI és BUZITAI ALAPSZERVEZETEI
SZEPSI VÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

A FESZTIVÁL FŐVÉDNŐKE:

Dr. Harsányi László, a Nemzeti Kulturális Alap elnöke

TÁMOGATÓK:

Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumának Kisebbségi Főosztálya
Nemzeti Kulturális Alap – Budapest
Szepsi Városi Önkormányzata
Buzita Község Önkormányzata
Köteles László, parlamenti képviselő
Ing. Csoltkó Jenő magánvállalkozó – Jászó
Pofnohospodárské družstvo NOVÁ BODVA
Pofnohospodárské družstvo Drienovec
Pofnohospodárské družstvo Mokrance
STONEL – Lukács Zoltán – Szepsi
Lukács János magánvállalkozó – Szepsi
Bárán Vojtech, MĀSO – ÚDENINY, Letná 8,

pri kultúrnom dome, 044 20 Malá Ida, 0903 600 548

TOLFI rendezvények hangosítása – Makranc
LILIUM AURUM Könyv és Lapkiadó Kft – Dunaszerdahely
NAP Kiadó – Dunaszerdahely
AB-ART Könyvkiadó – Pozsony
Gyurcsó István Alapítvány Könyvek, Csema-
dok Dunaszerdahely
AUTO CLUB obchodné združenie – Szepsi
Stavebno – obchodná firma BUBI – Košice-
Šaca
STS Metalkov, Buzica 222
Pálos Márta, KVETY PROTEA, Moldava nad
Bodvou,
Mobil: 0905 852 410

Hudák Katalin, Mihályi Molnár
László, Kozsár Zsuzsanna, Szpisák

LAKOMA

Készült a SZAKC irodába, Szepsiben
2009 November